

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАД
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По2 9/2018

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са објављивања пресуде дана 26. априла 2021. године

Председник већа:

Констатује се да су на објављивање пресуде у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2 9/2018 дана 26.04.2021. године у 13:00 часова приступили:

-заменик Тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, са тужилачким помоћником Николом Арсићем,

-пуномоћник оштећене Нермине Аличехајић, адвокат Марина Кљаић, по пуномоћју у списима,

-окривљени Милош Чајевић доведен из КПЗ Сремска Митровица,

У публици присутна Милица Стојановић.

Није приступио бранилац окривљеног, адвокат Зоран Јовановић, уредно позван.

Објављивање пресуде се тонски и оптички снима, а тонски запис ће бити саставни део записника о објављивању пресуде.

Устаните.

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судије Зоране Трајковић, председника већа, и судија Мирјане Илић и Дејана Терзића, чланова већа, у кривичном поступку **против окривљеног Милоша Чајевића**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије КТО 7/18 од 22.10.2018. године, која је измењена 28.03.2019. и 07.12.2020. године након већања и гласања једногласно је донео, а дана 26.04.2021. године јавно објављује

ПРЕСУДУ

Окривљени МИЛОШ ЧАЈЕВИЋ, са личним подацима као у списима

КРИВ ЈЕ

Што је:

За време немеђународног оружаног сукоба који се водио на територији Босне и Херцеговине између оружаних формација на страни српског, бошњачког и хрватског народа у периоду од 1992. године до 1995. године кршећи правила међународног права из члана 3 став 1 тачка 1 под а) и ц) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године која је ратификована одлуком Народне скупштине ФНРЈ (објављене у „Службеном листу ФНРЈ“ број 24/50) и члана 4 став 2 под а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба (Протокол II):

-дана 27.5.1992. године, у Брчком, у стану у улици Радомира Цветковића број 6 као припадник Интервентног вода резервног састава полиције Брчко, примењивао мере застрашивања и терора према цивилима муслиманске националности: Мирели Бродлић, Семки Чалуковић, Мухамеду Чалуковићу, Шухрети Чалуковић, малолетном Самиру Чалуковићу, Горану Хасановићу, Фадили Хасановић, малолетном Ведаду Хасановићу, малолетном Русмиру Хасановићу и Ђихи Хасановић, на тај начин што је дошао у стан у коме су се та лица налазила у маскираној униформи, наоружан, све присутне постројио и пребројао, питао Горана Хасановића како се зове, те му је након одговора упућивао претње, рекао му да ће га убити и чудило се откуд му српско име, потом задао Горану Хасановићу ударац отвореном шаком у пределу главе, па вичући саопштио присутнима да ће их наредног јутра када дође пребројати и да ће их побити, уколико сви не буду у стану

-неутврђеног дана у периоду од 10.5.1992. године до 12.5.1992. године, у Брчком, у просторијама логора „Лука“ као припадник резервног састава полиције Брчко, нечовечно поступао према цивилима муслиманске националности: Мехмету Арнаутовићу и Сабиту Арнаутовићу тако што је наредио Сабиту Арнаутовићу да задаје ударце отвореном шаком свом брату Мехмету Арнаутовићу, те како није био задовољан јачином ударца, Мехмета Арнаутовића ударио шаком у пределу лица, потом просуо сок по тепиху и приморао Сабита Арнаутовића да полиже тај сок са пода, па га хефт машином погодио у пределу главе и ножем му, уз наређење и претње да ће га заклати, нанео посекотину у пределу врата, а затим наредио Мехмету Арнаутовићу и Сабиту Арнаутовићу да скину панталоне и да наизменично један другом стављају полни орган у уста, што су они и учинили

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ

Па му суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 5 став 2, 33, 38, 41 КЗ СРЈ за учињено кривично дело претходно утврђује појединачну казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци

Па му суд применом одредбе члана 49 став 1 КЗ СРЈ узима као утврђену казну затвора у трајању од шест година на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 22/15 од 12.02.2016. године која је постала правноснажна дана 16.06.2016. године због кривичног дела убиства из члана 47 КЗ РС

Па га применом одредби чланова 48 и 50 КЗ СРЈ

О С У Ћ У Ј Е

На јединствену казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 27.05.1993. године до 05.11.1993. године и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Сремској Митровици К 22/15 од 12.02.2016. године, која је постала правноснажна дана 16.06.2016. године, почев од 01.09.2016. године, па надаље.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Милош Чајевић да плати трошкове кривичног поступка и паушала суду, о чијој висини ће одлучити суд посебним решењем.

Оштећена Нермина Аличехајић се ради остваривања имовинско правног захтева упућује на парницу.

Можете да седнете.

Суд је свестрано оценио све изведене доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности и утврдио да се у радњама за које је окривљеног огласио кривим стичу сва обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Наиме, окривљени је током унутрашњег оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине као припадник резервног састава полиције Брчко и Интервентног вода резервног састава полиције Брчко примењивао мере застрашивања и терора према цивилима муслиманске националности што произилази из детаљних и уверљивних исказа сведока Миреле Бродлић, Семке Чалуковић и Мухарема Чалуковића који су били присутни у стану у који је наоружан у маскирној униформи дошао окривљени Чајевић, а његови поступци које је том приликом предузимао како пред пунолетним лицима, тако и пред малолетном децом, представљали су опште опасне радње и акте насиља који су по својој садржини, начину испољавања и свим околностима случаја створиле осећај несигурности код наведених цивилних лица. Ситуација у којој за време немеђународног оружаног сукоба наоружано лице које припада једној од страна у сукобу, самоиницијативно уђе у нечији стан, понаша се према лицима која се налазе у њему и која не учествују непосредно у непријатељствима, на начин који се базира на дискриминацији по вери, постројава их и прети им да ће их убити уколико приликом наредног доласка у стан неко од њих буде недостајао, је свакако проузроковала висок степен застрашености код лица према којима је предузимана.

Поред тога, окривљени је нечовечно поступао и према цивилима који у том тренутку нису учествовали у борби Мехмеду Аранутовићу и Сабиту Арнаутовићу, непоштујући њихова основна људска права, примењујући нечовечне и понижавајуће поступке који су имали за циљ да погазе њихово људско достојанство, посебно узимајући у обзир

њихов степен сродства, то јест чињеницу да су рођена браћа, којима је наређивао да један према другом предузимају крајње омаловажавајуће радње, то јест да стављају један другом полни орган у уста и позивао друга лица да дођу и то посматрају.

Током овог кривичног поступка суд је из изведених доказа утврдио да у конкретном случају постоји веза између радњи извршења које је окривљени предузео и оружаног сукоба који је у том периоду био на територији Босне и Херцеговине, односно општине Брчко, које се налази у Босни и Херцеговини, као и да су жртве овог кривичног дела били цивили то јест лица која су у складу са одредбама Четврте женевске конвенције и допунског Протокола о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба заштићена у оружаном сукобу, јер такав њихов статус произилази из чињенице да нису узели учешће у непријатељствима и да је окривљени за све радње за које је оглашен кривим предузимао у контексту овог оружаног сукоба.

Суд је из чињеничноправног описа изоставио радње силовања које се односе на Нермину Аличехајић јер током поступка није било довољно доказа који потврђују да је окривљени исте извршио имајући у виду недоследне исказе оштећене током поступка, као и чињеницу да Тужилаштво за ратне злочине није предложило друге доказе који доказују да је окривљени Чајевић према оштећеној предузео управо радњу силовања, а поштујући при том субјективне границе оптужбе.

Правном оценом овако утврђеног чињеничног стања, суд је нашао да се у радњама окривљеног Милоша Чајевића стичу сва обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, јер је он конкретном приликом кршећи правила међународног права и поступајући противно одредби члана 3 став 1 тачка 1-а Четврте женевске конвенције која прописује да ће се у случају оружаног сукоба који нема карактер међународног сукоба и који избије на територији једне од високих страна уговорница, према лицима која не учествују непосредно у непријатељствима, поступати у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на раси, боји коже, вери, убеђењу, по рођењу или имовном стању или било ком другом сличном мерилу, те да су у том циљу забрањени у свако доба и на сваком месту према тим лицима поступци као што су повреде које се наносе животу и телесном интегритету, све врсте убистава, осакаћења, свирепости и мучења за време немеђународног оружаног сукоба, према цивилним лицима вршио мере застрашивања и терора и нечовечно поступао.

Оружани сукоб који се водио на територији Босне и Херцеговине између оружаних формација у периоду од 1992. до 1995. године је био таквог обима и интензитета да се на њега могу применити Правила међународног права садржана у Четвртој женевској конвенцији о заштити грађанских лица за време рата, који обавезује сваку од страна у сукобу да се у случају оружаног сукоба који избије на територији једне од страна уговорница примењују одредбе тог члана, као и правила Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба.

Суд је након свестране оцене свих олакшавајућих и отежавајућих околности на страни окривљеног, окривљеном за учињено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 7 година и 6 месеци налазећи да је иста адекватна степену друштвене опасности окривљеног као учиниоца и степену друштвене опасности учињеног кривичног дела, са уверењем да ће се на такав начин у потпуности остварити сврха кажњавања, те му

исту спојио са казном на коју је већ осуђен, а коју му је узео као утврђену и осудио га на јединствену казну затвора у трајњу од 13 година.

Суд је обавезао окривљеног Милоша Чајевића да плати трошкове кривичног поступка и паушала суду, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП суд је оштећену Нермину Аличехајић ради остваривања имовинско правног захтева упутио на парницу.

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, а преко овог суда у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Детаљније разлоге о пресуди добићете у писменом отправку.

Да ли неко тражи продужење рока за изјављивање жалбе? Окривљени, Ви? Да ли тражите продужење рока за изјављивање жалбе? Можете да тражите продужење још петнаест дана, је л' тражите тај рок?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Председник већа: Констатује се да окривљени Милош Чајевић тражи продужење рока за изјављивање жалбе још петнаест дана.

Довршено у 13:15.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА